

[Miljøministeren]

litet i de forenklinger, som vi gennemfører, men det er selvfølgelig det, vi tror der er; vi mener naturligtvis, at dette her er et udtryk for kvalitet.

Fru Helen Beim var ikke meget begejstret for forslaget om de 10 år i forbindelse med sommerhuse, og det er da også noget, der har været diskuteret, bl.a. i Det Radikale Venstre, kan jeg godt sige. Jeg mener faktisk, at man udmærket kan kombinere principperne om decentralisering og samtidig have nogle mere centrale bestemmelser. Det er jo faktisk det, vi har i en lang række sammenhænge: vi overlader en hel del til kommunerne, men dog ikke alting. Jeg kan nævne som eksempel folkeskolen. Vi overlader til kommunerne, hvordan folkeskolen skal være, men ikke, om de skal have en folkeskole eller ej. Og på samme måde er der en lang række tilfælde, hvor vi mener der er nogle retssikkerheder eller nogle handlinger, som borgerne uden videre skal have lov til, uanset hvad kommunerne mener, og det synes jeg er et meget godt princip. Man kan diskutere, om det skal gælde her eller ej, men jeg mener, at det som generelt princip ikke er usædvanligt, men er kendt fra anden lovgivning.

Jeg har været lidt inde på spørgsmålet om bonusplanerne, men vil gerne sige tak til den socialdemokratiske ordfører for erklæringen om, at man gerne vil forhandle om lovforslagene. Jeg synes også, det ville være lidt kedeligt, hvis det var sådan, at netop Socialdemokratiet ikke var positivt over for noget, der trods alt er fornyelse, forenkling og decentralisering i lovgivningsarbejdet, især når det i øvrigt kombineres med, at miljø- og naturhensyn faktisk tilgodeses stærkere end i dag.

Jeg har ikke så meget at sige til fru Annelise Gotfredsen, som jo var positiv over for råstoflovsforslaget, men til hr. Collet vil jeg gerne sige, at jeg vil undersøge spørgsmålet om zonetilladelser og landzone, hvorefter vi kan vende tilbage til det under udvalgsarbejdet.

I den forbindelse skal jeg gøre en bemærkning til hr. Leif Hermann om, hvad der egentlig ligger i det med videst muligt omfang, og hvordan vi kan inddrage borgerne. Nu har der jo været en ret lang diskussion her i dag, så jeg vil ikke gå længere ind i det, eftersom vi stadig væk har en hel del forslag, der skal behandles, men vil nøjes med at foreslå, at vi tager en diskussion under udvalgsarbejdet om, hvordan vi eventuelt kan få bedre borgerindflydelse. Men

jeg ser meget gerne, at det bliver en regulær borgerindflydelse, vi får diskuteret, for jeg hører ikke til dem, der mener, at vi styrker demokratiet ved at skabe borgerindflydelse om alt mellem himmel og jord. Det tror jeg faktisk ikke vi gør, og derfor mener jeg, det er meget vigtigt, at vi finder ud af, hvor vi skal give borgerindflydelse, og hvor vi ikke skal give borgerindflydelse, i en reel erkendelse af, at vi jo også skal andet end at have indflydelse på kommunalbestyrelsens beslutninger, idet vi nemlig også skal følge med i, hvad der sker i Folketinget, og vi skal følge med i daginstitutionerne og vi skal følge med i, jeg ved ikke hvad. Så på en eller anden måde bliver vi nødt til at tage en diskussion om, hvordan vi gør borgerindflydelsen reel, og det gør vi altså ikke ved, at den kommer til at omfatte alt mellem himmel og jord.

Jeg synes i øvrigt, at fru Hanne Severinsen har meget ret i det, hun sagde, nemlig at nogle steder går det godt og nogle steder går det skidt; det skyldes formentlig et samspil mellem kommunalbestyrelse og borgere, men ikke sådan, at den ene eller den anden part har det ensidige ansvar for, at noget kan lade sig gøre.

Jeg har noteret, at hr. Leif Hermann ser med bekymring på bonusspørgsmålet, og jeg synes også, det er velegnet til udvalgsarbejde.

I øvrigt må vi diskutere, i hvilket omfang der skal være tale om en ensartet praksis i de forskellige sammenhænge, og hvor vi kan tillade forskelligheder. For der er jo et dilemma, som jeg allerede har været inde på, mellem decentraliseringen og det, at vi skal bestemme. Hvis man vil decentraliseringen, skal man nok lave nogle retningslinjer og nogle rettigheder for borgerne, men jeg tror også, man skal gøre sig klart, at man jo ikke kan lave det hele, så det bliver ens, og derfor vil der være tale om forskellige udviklinger de forskellige steder, og det er jo netop det, der ligger i decentraliseringens grundprincipper.

Jeg vil gerne gøre en bemærkning til hr. Leif Hermann apropos de bemærkninger, hr. Leif Hermanns partifælle hr. Gade gjorde tidligere på dagen, hvor hr. Gade sagde, at vi ikke kunne blive enige herinde, når man skulle diskutere alting, stort og småt, men at det drejede sig om nogle handlinger. Dette set i lyset af hr. Leif Hermanns bemærkning om, at det ligefrem forventes, at man skal være kritisk, når der kommer et forslag fra regeringens side, når man nu